

BA NGƯỜI VIỆT NAM SỐNG SỐT TRÊN TÀU COSTA CONCORDIA

Trương Đình Duy làm việc trên con tàu 'Titanic của Italy' lúc tàu gặp nạn. Khi đèn trên tàu tắt phụt, tàu nghiêng và chìm dần, Duy hướng dẫn hành khách sơ tán rồi sau đó anh nhảy xuống biển.

Duy là một trong ba công dân Việt Nam làm việc trên tàu du lịch Costa Concordia bị nạn ở ngoài khơi đảo Giglio của Italy tối 13/1 đã may mắn thoát hiểm và lên được bờ an toàn.

Titanic của Italy gặp nạn khi đang chờ hơn 4.200 người. Ảnh: AP

Hiện cả ba người đều khỏe mạnh, đang nghỉ ở thủ đô Rome và chờ ngày lên đường trở về quê hương. Họ gồm Mai Thị Phương Thy, Trương Đình Duy và Danh Oanh Di, là nhân viên phục vụ phòng, phục vụ bàn ăn và nhà hàng trên tàu. Danh Oanh Di đã hết hạn hợp đồng với Công ty Costa Crociere sở hữu con tàu du lịch thượng hạng này và lẽ ra theo kế hoạch sẽ rời tàu làm thủ tục về nước vào sáng 14/1, trong khi chị Mai Thị Phương Thy chỉ còn một tuần và anh Trương Đình Duy còn bốn tháng mới hết hạn hợp đồng.

Ba người cho biết vào khoảng 9 giờ tối 13/1 (giờ địa phương), họ nghe thấy tiếng va chạm mạnh bên mạn phải, sau đó tàu bắt đầu nghiêng, mọi thứ trên tàu rơi xuống sàn và đèn phụt tắt. Mặc dù lúc đó, cả ba người đều cảm thấy tàu lắc từ bên này sang bên kia, song theo thông báo của thuyền trưởng thì tàu vẫn trong tầm kiểm soát.

Khoảng 1 tiếng sau, thuyền trưởng yêu cầu các nhân viên đến khu vực quy định để hướng dẫn hành khách chuẩn bị rời tàu. Lúc tàu bị va chạm, Duy và Di đang làm việc tại tầng 3 và cả hai đều được lệnh quay lên tầng trên theo yêu cầu của thuyền trưởng. Không khí hoảng loạn bao trùm con tàu khi chuông báo động vang lên, hành khách cố bám vịn lấy bất cứ thứ gì xung quanh để không bị rơi xuống biển và tìm cách lên các xuồng cứu hộ.

Duy cho hay, sau khi đã hướng dẫn một số hành khách xuống xuồng cứu hộ và phao cứu sinh, anh tiếp tục đợi thêm gần 2 tiếng nữa song vẫn không thấy lệnh của thuyền trưởng cho phép

nhân viên rời tàu. Theo anh Duy, thuyền trưởng của tàu Costa Concordia và đa số thủy thủ đã rời tàu trong khi nhiều hành khách vẫn đang còn bị mắc kẹt trên tàu.

Sau khi chứng kiến cảnh hành khách tìm cách thoát thân trong hoảng loạn và tàu tiếp tục nghiêng, Duy chạy lên tầng cao của tàu. Lúc này nước đã ngập đến tầng 4 nên anh quyết định rời tàu, bơi được vào bờ và được những người dân trên đảo giúp đỡ.

Cũng như Duy, sau khi đã hướng dẫn hành khách lên tàu cứu sinh, anh Di mới rời tàu. Nhưng may mắn hơn, anh Di đã gặp được tàu cứu hộ ngay sau khi vừa bơi được một quãng ngắn. Anh Di chia sẻ, trong cơn hoảng loạn, mọi người xô đẩy, giẫm đạp lên nhau để tìm cách thoát thân. Có người còn tuyệt vọng nhảy xuống biển. Lúc ấy Di cũng cảm thấy sợ, nhưng anh tự trấn an phải bình tĩnh và điều xấu nhất đã không xảy đến với anh.

Còn chị Thy, sau khi cùng một số đồng nghiệp hướng dẫn hành khách sơ tán, chị cùng với những nhân viên còn lại ở tầng 3 rời tàu, lên xuồng cứu hộ để vào bờ. Tâm sự với chúng tôi, chị Thy cho biết niềm vui lớn nhất của chị khi lên bờ là gặp lại được hai người bạn của mình. Họ đã ôm chầm lấy nhau trong những tiếng nức nghẹn ngào sung sướng sau khi vừa thoát nạn.

Vụ tai nạn của tàu Costa Concordia diễn ra khi tàu đang trong hành trình du lịch quanh Địa Trung Hải và va vào bãi đá ngầm gần đảo Giglio của Italy tối 13/1. Lúc đó, con tàu dài 290m, nặng 114.500 tấn đang chở tới 4.229 người gồm hành khách và thủy thủ đoàn, chủ yếu là người Italy.

Vụ tai nạn đã làm ít nhất 11 người thiệt mạng, khoảng 28 người vẫn đang còn bị mất tích và hơn 4.000 hành khách đã được đưa lên bờ an toàn.

Bộ trưởng Môi trường Italy Corrado Clini ngày 18/1 cho biết con tàu đang có nguy cơ bị trượt khỏi dải đá ngầm và chìm hoàn toàn. Theo ông, những cơn bão hoặc gió lớn trong thời gian tới có thể khiến chiếc tàu bị chìm hẳn.

Ngày 18/1, các thợ lặn đã được lệnh tạm ngừng việc tìm kiếm những người còn bị mất tích do các dòng chảy đang khiến con tàu lắc lư một cách nguy hiểm. Hiện nhiều người lo ngại rằng một thảm họa về môi trường có thể xảy đến khi 2.300 tấn nhiên liệu trên con tàu bị rò rỉ ra khu vực xung quanh đảo Giglio. Cuối ngày hôm qua, việc tìm kiếm nạn nhân kẹt trong tàu tiếp tục nối lại nhờ thời tiết trở nên tốt hơn.

Theo TTXVN

MAI THI PHƯƠNG THY KỂ LẠI CÂU CHUYỆN

Mai Thị Phương Thy là cô gái người Việt duy nhất trong số 3 người VN làm việc trên tàu Costa Concordia bị chìm ngoài khơi nước Ý.

Đã 8 ngày trôi qua, Phương Thy kể lại tình huống cô tận mắt chứng kiến. Trò chuyện với chúng tôi, Mai Thị Phương Thy (sinh năm 1982) bảo rằng ngoài mấy bộ quần áo được phát khi cứu trợ, cô còn giữ được một cái nơ và thẻ nhân viên Costa Concordia. Bộ đồng phục ướt sũng của tai họa đáng sợ ấy, Thy đã để lại nước Ý xa xôi. Còn quần áo, laptop, máy chụp ảnh, điện thoại, tiền, cả bằng cấp... đều đã nằm lại dưới lòng biển lạnh ngắt nơi tàu Costa Concordia đang ngày một chìm dần...

Phương Thy diễn tả lại tình huống tàu chìm -
Buổi tối định mệnh

“Khi tai nạn xảy ra tôi đang làm ở tầng 3 khu vực nhà hàng, hành khách có người còn đang ăn món khai vị bữa tối. Tôi vừa bung thức ăn cho khách xong, đang quay vào khu vực của mình để bung chõng đĩa cao ngang mặt thì đột nhiên nghe một tiếng “ầm” rất lớn, như là tàu va phải cái gì đó, và chao mạnh. Chõng đĩa cao ngất trượt khỏi bàn, kêu loảng xoảng! Tôi cứ nghĩ gặp sóng lớn như nhiều lần trước”. Rồi đột ngột, điện tắt phụt. Màu đen sụp xuống trước mặt cô phục vụ người VN. Những tiếng la hét vang lên khi tàu bắt đầu nghiêng qua một bên” - Thy kể lại.

Rất may là tàu Costa Concordia chỉ gặp nạn khi gần bờ nên việc sơ tán nhanh và dễ hơn. Chứ nếu tai nạn ở giữa biển thì nước đã nhanh chóng tràn vào và lật tàu. Khi đó, hậu quả còn kinh khủng hơn cả Titanic”. Giống như hình ảnh trong phim Titanic, trước mặt Thy, bàn ghế chạy nghiêng về một bên. Chén, đĩa, ly, tách... đồng loạt bay vèo vèo xuống sàn không cách gì níu kéo. Thy vẫn không rời vị trí của mình phụ trách. Cô bám chặt tay vào bàn. Tàu mỗi lúc một nghiêng. Đến nỗi cả học tử trong bàn cũng bay ra. Thy lão đảo. “Tôi không sợ mà rất bình tĩnh vì mỗi tuần chúng tôi đều được tập huấn 1 lần. Khi có tình huống gì thì phải ở lại khu vực của mình và tìm cách xử lý và trấn an du khách. Tôi biết mình phải làm gì nên không sợ”, Thy bảo. Lúc đó cô nhân viên phục vụ phòng vẫn chưa biết nguy hiểm đang đến rất gần. Thy vẫn ở lại vị trí. Rồi điện vụt sáng. Tàu dần cân bằng trở lại. Thy dọn dẹp đồng ly chén vỡ vụn trong khi nghe thông báo bằng 6 thứ tiếng của tàu: sự cố điện đã được kiểm soát. “Giám đốc nhà hàng còn đùa với nhân viên: Dọn dẹp sớm nghỉ sớm”, Thy mỉm cười kể.

45 phút sau. Con tàu thỉnh thoảng nghiêng về một bên! Tàu phát tín hiệu khẩn cấp. Cô phục vụ người VN lấy ngay chiếc áo phao dành cho nhân viên mặc vào người. “Đó là thao tác đầu tiên mà khi tập huấn, mỗi người nhân viên chúng tôi phải làm. Vì khi mình an toàn thì mới có thể giúp người khác an toàn được”, Thy cho hay. Xung quanh Thy là một mớ âm thanh hỗn loạn của rất nhiều thứ tiếng. Tất cả nhân viên phải chạy đến khu vực của họ phụ trách và di tản khách từ trên xuống tầng số 4. Phương Thy phụ trách khu cuối tàu ở... tầng 7! “Tôi đứng trong dòng người đang gào hét, đang khóc lóc, chen lấn, xô đẩy nhau, miệng gào to lên bảo mọi người phải xuống tầng 4, nơi có life boat (tàu cứu hộ)”, Thy kể.

Khung cảnh trên con tàu du lịch hạng sang hỗn độn, hoảng loạn không khác gì trong phim Titanic. Thy nhớ lại giây phút lúc đó: “Chúng tôi chờ đợi tín hiệu rời tàu của thuyền trưởng, đợi rất lâu nhưng vẫn không hề nghe thấy. Tôi thấy nhiều người ngất xỉu trước mặt mình. Nhiều người khác thì bật khóc. Những người già và người đi xe lăn thì run rẩy cầu nguyện. Hàng trăm ngàn ngàn người còn lại đều hiện hiện nỗi sợ hãi tột cùng. Có người quá hoảng sợ thành câu giậm, mất bình tĩnh. Đa số họ là người Ý, Đức và Pháp. Nó làm cái không khí lúc đó như nghẹt thở.

Cuối cùng, ở khu vực master station mới có tín hiệu rời tàu. Sau này tôi mới biết thuyền trưởng không đưa ra lệnh rời tàu trong tình huống nguy hiểm đó và là người đầu tiên rời tàu”.

Phuong Thy kể lại câu chuyện với phóng viên Tuổi Trẻ

Trên tàu có 16 tàu cứu hộ với 2 loại, một loại chở 150 người và loại kia chỉ chở được 69 người. Hành lang tầng 4 cũng có áo phao nhưng chỉ đủ dành cho ½ số hành khách có trên tàu (tức 2.100 người). “Thật ra tại từng phòng, mỗi hành khách đều có áo phao nhưng trong tình huống đó, họ không kịp nghĩ đến áo phao mà cứ lao ra khỏi phòng và hoảng loạn”, Thy nói. Đợt xuống tàu cứu hộ đầu tiên, nhiều hành khách sợ, không dám xuống, cứ đứng lại một chỗ. Nhân viên phải la hét thậm chí đẩy khách xuống”.

Lúc này, nước đã ngập tầng 1 và tầng 2. Mọi người chạy về phía cao hơn. Có người cứ bám chặt vào hành lang. Có người hoảng loạn chạy vào phòng. Ai cũng cố tìm một chỗ an toàn. Nhưng khi đó, không nơi nào thật sự là an toàn. Có người không đủ bình tĩnh và kiên nhẫn chờ đến lượt, đã liều mình nhảy xuống mặt biển đen kịt, cóng lạnh.

"Hai tiếng sau, khi đến lượt Thy nhảy xuống tàu cứu hộ thì nước đã ngập lên tầng 3. Khu vực của tôi nằm ngay hướng nghiêng của tàu nên được vào bờ nhanh hơn khu vực khác. Lúc đó, có người còn nói về số tiền bảo hiểm mà họ sẽ nhận được là bao nhiêu. Nhưng nhiều người khác thì lặng đi, ủ rũ. Có người thì sợ đến mức không còn nói được gì và không còn thể hiện nổi cảm xúc. Tôi nghĩ đến hai người bạn của mình...”.

Thẻ nhân viên Costa Concordia của Phuong Thy -

Trên bờ, xe cứu thương chớp đèn và hú còi inh ỏi. Những người bị ướt lập tức được sơ cứu vì gần như kiệt sức khi ngâm lạnh trong nhiệt độ rất thấp. Lúc này đã gần 1g sáng. Nhà thờ và nhà người dân ở đảo Giglio mở cửa, mang chăn ấm, quần áo và thức ăn cho người bị nạn. Thy phải tìm khu vực có nhân viên phụ vụ phòng để điểm danh xem ai còn ai mất. Rồi cô lo lắng đi khắp khu vực cầu cảng tìm Oanh Di (sinh năm 1990) và Đình Duy (sinh năm 1981), hai đồng nghiệp người VN.

Cô gái trẻ cứ đứng co ro dưới sương đêm ở chỗ tàu cập cảng, đôi mắt lướt qua hết gương mặt này đến gương mặt khác để tìm hai gương mặt VN. Cứ mỗi chuyến tàu cứu hộ cập cảng là một lần Thy háp háy niềm hy vọng.

Sáng hôm sau

14 chiếc phà chở mọi người đến một hòn đảo khác để nghỉ ngơi ở khách sạn. Hội Chữ thập đỏ địa phương đến phát đồ cứu trợ: bánh mì, nước, quần áo, chăn... Hai ngày sau, họ được đưa tới ở khách sạn gần sân bay Roma. Lúc này, khi phân nhóm theo quốc gia, quốc tịch, Thy mới gặp lại hai người bạn mình. Thì ra khi tàu đã nghiêng quá lớn, Di đang ở mũi tàu còn Duy ở cuối tàu.

Phuong Thy kể lại chuyện tàu chìm -

Nhìn thấy số người còn lại quá đông mà tàu cứu hộ thì ít, họ quyết định nhảy xuống biển. Oanh Di may mắn do nhảy ở khu vực có điện sáng nên được một tàu cứu hộ gần đó vớt lên. Còn Đình Duy do đứng ở khu vực cúp điện nên không ai nhìn thấy...

Bằng những nỗ lực vượt lên sức chịu đựng và khả năng có thể, Đình Duy đã bơi vào một hòn núi gần đó và cầm cự qua đêm cho đến sáng hôm sau được tìm thấy. Nhưng suốt đêm đó anh đã phải trải qua nỗi ám ảnh khủng khiếp khi chứng kiến cảnh một hành khách bị chết cóng do lạnh ngay trước mặt mình.

Hỏi có còn “dám” đi biển nữa không hay ở lại đất liền, cô gái sinh năm 1982 điềm tĩnh bảo: “Tôi cho rằng đó chỉ là tai nạn nghề nghiệp. Khi trải qua tình huống này, tôi có kinh nghiệm xử lý

hơn. Tôi thấy trong những lúc như thế, bình tĩnh là điều rất cần thiết”.